

[Bay.]

med en ganske glimrende forklaring på, hvorfor han siger nej. Den første tør jeg ikke referere, for nu har jeg jo lært, at man skal passe på sin sprogbrug herinde, så jeg skal afstå fra at forklare den første motivering. Men han siger:

„A har en grund til at stemme nej til ØD, og det er, fordi A har fundet ud af, at det er de samme mennesker, der bestyrer Aktuelt, som også skal bestyre den store milliardfond, og så tør A ikke, så siger A nej.“

Halvgaard (FP):

Debatten i dag synes jeg mere har drejet sig om årsagerne til vores vanskelige beskæftigelsessituation og om at placere ansvaret herfor end om egentlige løsninger. Jeg mener, det specielt er løsninger, vi må være ude efter i sådan en forbindelse.

Hvis en debat af denne karakter om så vigtigt et spørgsmål som foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløsheden skal føre til noget positivt, så må de konkrete forslag — og dermed mener jeg alle forslag fra samtlige partier, som er fremkommet her i dag — virkelig analyseres og bearbejdes omgående.

Jeg fremkom i mit første indlæg med 3 forslag, som jeg har bedt arbejdsministeren overveje. Jeg ved da godt, at det ikke er sådan nogle epokegørende forslag, det er måske småting i helheden, men jeg synes, det også er vigtigt, at vi beskæftiger os med de mindre ting, og når vi har nogle ideer, så synes jeg også, det er rimeligt, at vi kommer frem med dem.

Spørgsmålet om specialarbejderskolernes drift osv. fik jeg besvaret af arbejdsministeren. Jeg mener, at man stadig væk må have for øje, at kursusvirksomheden på specialarbejderskolerne i langt højere grad må ske i et samarbejde — og jeg siger udtrykkeligt samarbejde — med kommunerne og erhvervslivet, så hele kursusvirksomheden bliver et led i et produktivt arbejde. Vi har jo masser af eksempler på, hvordan man på skolerne kloakerer indendørs og dræner indendørs osv. og graver store huller og lægger rør ned. Man kunne lige så godt forene det med det praktiske, så man kunne få noget produktivt ud af det.

Det tredje forslag, jeg tillod mig at fremkomme med, var et forslag om, at der af statsmidler ydes et løntilskud på 50 pct. for

nyansatte, der går fra det ene beskæftigelsesområde til det andet. Det var en ydelse, produktionsvirksomheden skulle have som et vederlag for at modtage uøvede arbejdere i virksomheden. Det var, mener jeg, et tilbud, som er til gavn for den arbejdsledige, men jeg mener også, det er et tilbud til virksomheden, og at det kan lønne sig for virksomheden. Det kan friste virksomhederne til at antage nogle folk, når de ved, at de i et bestemt begrænset tidsrum kan nøjes med at betale en vis del af lønnen. Det skal selvfølgelig være tidsbegrænset. For staten betyder det også besparelser, fordi tilskuddet reducerer arbejdsløshedsdagpengene i flere tilfælde. Ulemperne ved en sådan ordning skulle blive minimale, når det fastholdes, at ordningen ikke vil blive forlænget ud over den meget kortfristede periode — vi har angivet perioden indtil april 1975.

Ordningen kunne samtidig være medvirkende til at modvirke den uheldige stivhed, der er i fagforeningsgrænserne. Efter min mening er det fagforeningsgrænserne, der i mange tilfælde er årsagen til beskæftigelsesproblemer på arbejdsmarkedet. Der er i virkeligheden arbejde nok herhjemme, der er jo masser af arbejde. Inden for landbruget slider både mand og kone både 12 og 14 timer i døgnet; der er ikke råd til medhjælp, og det betyder, at man i mange tilfælde fristes til at drive gårdene kvægløst. Denne udvikling mener jeg ikke på længere sigt er heldig for vores land. Mange landmænd er jo i den situation, at de simpelt hen ikke kan sælge deres gård på grund af kapitalvindingskatten osv.

En løntilskudsordning som den, jeg har omtalt, ville måske også i en vis form kunne finde anvendelse inden for landbruget og være til gavn for dette vigtige erhverv.

Men først og sidst mener fremskridtspartiet, at nedsættelse af indkomstskatten i forbindelse med en aftale med arbejdsmarkedets parter vil kunne bremse lønstigningen; og derved ville vores konkurrenceevne over for udlandet blive styrket, og dette ville være et væsentligt led i bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Christophersen (V):

Jeg føler først trang til at rette en tak til de to ministre, som efter første runde fra ordførernes side har afgivet nogle meget